

The Holy See

URBI ET ORBI NA USKRS

Nedjelja, 17. travnja 2022.

[\[Multimedia\]](#)

Draga braćo i sestre, sretan Uskrs!

Isus, Raspeti, uskrsnu! Dolazi među one koji ga oplakuju, zatvoreni u svojim domovima, puni straha i tjeskobe. Dolazi među njih i kaže: *“Mir vama!”* (Iv 20,19). Pokazuje rane na rukama i nogama, ranu na boku: nije duh, to je upravo On, isti Isus koji je umro na križu i bio pokopan. Pred očima učenika punima nevjerice ponavlja: *“Mir vama!”* (r. 21).

I naši su pogledi nepovjerljivi, u ovom ratnom Uskrsu. Vidjeli smo previše krvi, previše nasilja. I naša su srca bila ispunjena strahom i tjeskobom, dok su se mnoga naša braća i sestre morali zatvoriti kako bi se obranili od bombi. Teško nam je povjerovati da je Isus uistinu uskrsnuo, da je uistinu pobijedio smrt. Moda bi to mogla biti iluzija? Plod naše mašte?

Ne, nije iluzija! Danas više nego ikad odzvanja uskrsni navještaj tako drag kršćanskom istoku: „Krist je uskrsnuo! Uistinu je uskrsnuo!“ Danas ga trebamo više nego ikad, na kraju Korizme koja kao da ne želi završiti. Iza nas su dvije godine pandemije koje su ostavile teške tragove. Bilo je vrijeme da zajedno izađemo iz tunela, ruku pod ruku, udružujući svoje snage i resurse... Ali umjesto toga pokazujemo da u nama još uvijek postoji Kajinov duh, koji na Abela ne gleda kao na brata, već kao na suparnika, i razmišlja kako ga ukloniti. Potreban nam je Uskrsli da bismo vjerovali u pobjedu ljubavi, da bismo se nadali pomirenju. On nam je danas potrebniji nego ikada, da dođe među nas i opet nam kaže: *“Mir vama!”*.

Samo On to može učiniti. Samo on danas ima pravo navijestiti nam mir. Samo Isus, jer on nosi rane, naše rane. Te njegove rane su dvostruko naše: naše su jer smo Mu ih mi nanijeli, naši

grijesi, naša tvrdoća srca, bratoubilačka mržnja; ali su naše i zato jer ih on nosi za nas, nije ih uklonio sa svoga slavnog Tijela, htio ih je zadržati, nositi zauvijek u sebi. One su neizbrisiv pečat njegove ljubavi prema nama, trajni zagovor kako bi ih Otac nebeski vidio i smilovao se nama i cijelom svijetu. Rane na tijelu uskrslog Isusa znak su borbe koju je on za nas vodio i u kojoj je pobijedio oružjem ljubavi, kako bismo mi mogli imati mir, biti u miru, živjeti u miru.

Gledajući te slavne rane, otvaraju se naše nepovjerljive oči, otvaraju se naša okorjela srca i puštaju da uđe uskrsni navještaj: "Mir vama!".

Dopustimo da Kristov mir uđe u naše živote, naše domove, naše zemlje!

Neka bude mir za izmučenu Ukrajinu, tako teško iskušanu nasiljem i razaranjem okrutnog i besmislenog rata u koji je bila uvučena. Neka nad ovom strašnom noći patnje i smrti, uskoro svane nova zora nade! Neka bude izabran mir. Neka se prestane pokazivati sila i moć dok ljudi trpe. Molim vas, ne navikavajmo se na rat, zauzmimo se svi glasno vapijući za mir, s balkona i na ulicama! Tko ima odgovornost za nacije, neka poslušava vapaj naroda za mirom. Poslušajte ono uznemirujuće pitanje koje su postavili znanstvenici prije gotovo sedamdeset godina: "*Hoćemo li okončati ljudski rod; ili će se čovječanstvo odreći rata?*" (*Russell-Einsteinov manifest*, 9. srpnja 1955.).

Nosim u srcu sve brojne ukrajinske žrtve, milijune izbjeglica i interno raseljenih osoba, razdvojene obitelji, starce koji su ostali sami, slomljene živote i srušene gradove. U očima nosim pogled djece koja su ostala siročad i bježe od rata. Gledajući ih, ne možemo a da ne čujemo njihov vapaj boli, zajedno s boli mnoge druge djece koja pate diljem svijeta: one koja umiru od gladi ili nedostatka skrbi, one koja su žrtve zlostavljanja i nasilja i one kojoj je uskraćeno pravo da se rode.

U boli rata ipak ne manjkaju i ohrabrujući znakovi, poput otvorenih vrata mnogih obitelji i zajednica koje prihvaćaju migrante i izbjeglice diljem Europe. Neka ova brojna djela milosrđa postanu blagoslov za naša društva, ponekad degradirana tolikom sebičnošću i individualizmom, te pomognu da budu otvorena svima.

Neka nas sukob u Europi podsjeti i na druge situacije napetosti, patnje i boli, koje pogađaju previše svjetskih područja i koje ne možemo i ne želimo zaboraviti.

Neka bude mir na Bliskom istoku, godinama rastrganom podjelama i sukobima. Na ovaj veličanstveni dan molimo mir za Jeruzalem i mir za one koji ga ljube (usp. *Ps 121 [122]*), kršćane, Židove i muslimane. Neka Izraelci, Palestinci i svi stanovnici Svetoga grada, zajedno s hodočasnici, iskuse ljepotu mira, življenja u bratstvu i slobodnom pristupu svetim mjestima uz međusobno poštovanje prava svakoga od njih.

Neka bude mir i pomirenje za narode Libanona, Sirije i Iraka, a posebno za sve kršćanske

zajednice koje žive na Bliskom istoku.

Neka bude mira i za Libiju, kako bi pronašla stabilnost nakon godina napetosti, i za Jemen, koji trpi sukob zaboravljen od svih uz stalne žrtve: neka primirje potpisano prošlih dana vrati nadu stanovništvu.

Molimo uskrslog Gospodina za dar pomirenja za Mianmar, u kojemu i dalje traje dramatičan scenarij mržnje i nasilja, i za Afganistan, u kojemu opasne društvene napetosti ne jenjavaju i u kojem dramatična humanitarna kriza iscrpljuje stanovništvo.

Neka bude mir na cijelom afričkom kontinentu, da prestane iskorištavanje kojega je on žrtva i krvarenje uzrokovano terorističkim napadima – posebice u području Sahela – neka pronađe konkretnu potporu u bratstvu naroda. Neka Etiopija, pogođena ozbiljnom humanitarnom krizom, pronađe put dijaloga i pomirenja, te neka prestane nasilje u Demokratskoj Republici Kongo. Neka ne ponestane molitve i solidarnosti za narode na istoku Južne Afrike, pogođene razornim poplavama.

Neka uskrsli Krist prati i pomogne stanovništvo Latinske Amerike, koje je u nekim slučajevima doživjelo pogoršanje društvenih uvjeta u ovim teškim vremenima pandemije, pogoršano također slučajevima kriminala, nasilja, korupcije i trgovine drogom.

Molimo Uskrsloga Gospodina da prati put pomirenja kojim Katolička crkva u Kanadi prolazi s autohtonim narodima. Neka Duh Uskrsloga Krista izliječi rane prošlosti i raspoloži srca u potrazi za istinom i bratstvom.

Draga braćo i sestre, svaki rat sa sobom nosi posljedice koje uključuju čitavo čovječanstvo: od žalovanja do drame izbjeglica, do ekonomske i prehrambene krize čije znakove već vidimo. Suočeni s kontinuiranim znakovima rata, kao i mnogim bolnim životnim porazima, Krist, pobjednik nad grijehom, strahom i smrću, potiče nas da se ne predamo zlu i nasilju. Dopuslimo Kristovom miru da nas pobijedi! Mir je moguć, mir je dužnost, mir je primarna odgovornost svakoga.